

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-322/15

Google Ireland Limited

și

Google Italy Srl

împotriva

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(cerere de decizie preliminară formulată de
Tribunale amministrativo regionale per il Lazio)

„Trimitere preliminară — Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții — Lipsa unor precizări suficiente cu privire la contextul factual și juridic al litigiului principal, precum și cu privire la motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebarea preliminară — Inadmisibilitate vădită”

Sumar – Ordonanța Curții (Camera a patra) din 8 septembrie 2016

Întrebări preliminare — Admisibilitate — Necesitatea de a oferi Curții precizări suficiente cu privire la contextul factual și normativ — Domeniu de aplicare — Cerere în care nu se prezintă într-un mod suficient de detaliat contextul factual și normativ — Imposibilitatea Curții de a da un răspuns util instanței de trimitere — Inadmisibilitate vădită

[art. 267 TFUE; Statutul Curții de Justiție, art. 23; Regulamentul de procedură al Curții, art. 53 alin. (2) și art. 94]

O cerere de decizie preliminară este vădit inadmisibilă în cazul în care se limitează să menționeze o decizie a unei autorități naționale pentru garanții în sectorul comunicațiilor, adoptată în urma unor modificări legislative, în scopul de a extinde la rețelele de publicitate care negociază spații publicitare pe internet și la societățile cu sediul în străinătate obligația de a prezenta o declarație economică de sistem, dar nici obiectul, nici conținutul, nici modalitățile obligației al cărei domeniu de aplicare a fost extins nu sunt detaliate în această cerere.

Astfel, este esențial ca în cererea de decizie preliminară să se indice conținutul dispozițiilor naționale care ar putea fi aplicate în speță și, dacă este cazul, jurisprudența națională pertinentă, în scopul de a se permite persoanelor interesate vizate la articolul 23 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și Curții să aprecieze conformitatea obligației menționate cu dreptul Uniunii, având în vedere în special natura, conținutul și obiectul ei.

Atunci când, într-o cauză care are ca obiect un eventual obstacol în calea unei libertăți fundamentale, instanța de trimitere nu a dat Curții posibilitatea să aprecieze existența și amploarea unui astfel de obstacol și, dacă este cazul, să realizeze în mod util examinarea justificării acestui obstacol, inclusiv, în

special, examinarea proporționalității acestuia din urmă, Curtea nu este în măsură să dea un răspuns util instanței de trimitere. Mai precis, deși protecția concurenței și a pluralismului constituie, desigur, motive imperative de interes general care pot justifica obstacole în calea liberei prestări a serviciilor, numai o descriere suficient de detaliată a modului în care acest obiectiv este urmărit prin decizia menționată permite Curții să verifice dacă și în ce măsură aceasta este aptă și necesară pentru realizarea obiectivului de interes general pe care îl urmărește.

(a se vedea punctele 25-32 și dispozitivul)